

Ženevske novice

št. 41

december 2006

ŽENEVSKE NOVICE

GLASILO ZDRUŽENJA ŽENEVSKIH SLOVENCEV

(Bulletin de l'Association des Slovènes de Genève)

Številka 41

leto XV

december 2006

VSEBINA:

Uvodnik	3
Novoletna večerja	4
Kje vse smo bili	
Piknik	
Sprejem na Misiji ZN v Ženevi ob dnevu državnosti	5
Sprejem ob 15. obletnici samostojne Slovenije v Bernu	
Zahvala	6
Koordinacijski sestanek	
Razstava Eve Dimčovski	
Sprejem ob odhodu veleposlanika	
Nagrada Robertu Suermondtu	
Razstava v Dublinu	7
Dotik sveta, biografija arhitekta Janeza Hacina	
Emu	
Dopolnilna šola slovenskega jezika in kulture	8
Nove knjige	
Svetovni dnevi slovenske literature	
Fotografije	9
10. Tabor slovenskih otrok po svetu	11
Fotografsko dokumentarna razstava :	
Slovenski rojaki v podporo svobodi 1991 - 1992	
Jezik in narod – Razvoj slovenske narodne zavesti	12
Simbolne plasti Triglava	13
Poslovili smo se	16

Novoletno okrašena Ljubljana

UVODNIK

Namesto uvodnika nekaj drobtinic s spletnih strani. Potico, pršut in Bled vsi poznate, ampak, ali ste vedeli da:

...so Slovenci eden izmed redkih narodov, ki so slavili prihod in okupacijo Napoleona, saj so se pod francosko oblastjo nadejali večje kulturne in državne avtonomije? V glavnem mestu Ljubljani, na Trgu francoske revolucije, v čast Napoleonu stoji spominski steber Napoleonovi Iliriji, ki ga je zasnoval eden največjih slovenskih arhitektov Jože Plečnik, v njegovo vznožje pa je vgrajen pepel neznanega francoskega vojaka, ki je padel ob umiku francoske vojske.

...so se leta 1821 v Ljubljani na kongresu Svete alianse zbrali najvidnejši politiki in vladarji Evrope: knez Metternich, avstrijski cesarski par, ruski car, neapeljski kralj in drugi. Zmagovalci vojne proti Napoleonu so se na kongresu zbrali z nalogo obnoviti v Evropi ravnotežje sil, ki so ga porušila Napoleonova osvajanja. Ljubljana se je s tem zapisala v anale evropske diplomatske zgodovine.

...je na slovenskih tleh potekala bitka, ki je bila neposreden povod za razpad rimskega cesarstva na vzhodni in zahodni del? Bitka dveh stotisočglavih vojsk pod vodstvom cesarja Teodozija in tekmeca Evgenija je potekala 5. in 6. septembra 394 v Vipavski dolini!

...je Slovenec Herman Potočnik, vojak in inženir, specialist za raketno tehniko, v svoji knjigi Problem vožnje po Vesolju - Raketni motor, ki jo je v Berlinu izdal konec leta 1928, že takrat do potankosti načrtoval in opisal človekov prodor v vesolje in njegovo tamkajšnje bivanje? V svoji knjigi je med drugim opisal vesoljsko postajo, ki bi jo sam namestil v geostacionarno orbito. Zaradi te knjige in v njej zajetih številnih prodornih idej se Hermana Potočnika danes uvršča med same utemeljitelje kozmonavtike!

...sta brata Edvard in Pepi Rusjan po vzoru bratov Wright delovala na področju razvoja letalstva na slovenskem. Pomen njunega dela na področju letalstva za nadaljnji razvoj le tega je neizmeren. Brata, ki sta delovala kot načrtovalca, konstruktorja in pilota hkrati sta svoj prvi pravi polet opravila že leta 1909, in sicer z znamenitim letalom EDA1. Letalo je na višini 2m preletelo razdaljo 60m. Kasneje sta brata Rusjan svojo konstruktorsko pot nadaljevala v Zagrebu in še v nekaterih drugih mestih vse do smrtne letalske nesreče Edvarda, po kateri se je iz letalske znanosti počasi umaknil tudi njegov brat Pepi. Edvard Rusjan velja za prvega slovenskega letalca!

...si lahko na Zalarjevem vrhu blizu Idrije ogledate sledi pravih pravcati dinosavrov iz zgodnjega triasa, predvidoma stare okrog 200 milijonov let. Dinosa v triasu so bili manjši, dvonogi, dolgonogi, gibčni in izjemno hitri!

...v drugem največjem slovenskem mestu Mariboru raste najstarejša vinska trta na svetu, vrste žametna črnina, katere starost ocenjujejo na preko 400 let! Kljub častitljivi starosti vsako leto iz njene bere še vedno pridelajo več kot 25 litrov vina!

...v Sloveniji stoji najvišji industrijski dimnik v Evropi? S tem nazivom se ponaša dimnik termoelektrarne v Trbovljah, ki je visok kar 362m. Z njegovo izjemno višino so hoteli preprečiti onesnaževanje nižjih plasti zraka in zadrževanje le tega v ozki dolini, v kateri ležijo Trbovlje.

NOVOLETNA VEČERJA

Pravzaprav bi morali spremeniti naziv, saj smo naše srečanje premaknili že tako zgodaj v jesenski čas, da je težko govoriti o novoletni večerji. Hotel Chavannes-de-Bogis nas je pričakal s praznično okrašeno jelko, saj so se tudi oni podredili tendenci prazničnega okraševanja dva meseca vnaprej.

Tokrat nas je prišlo zelo malo, 29. Upamo, da so vas tehtni razlogi zadržali doma in da se nam ob naslednji priložnosti spet pridružite.

Restavracija je bila letos še posebno slovesno dekorirana. Rdeče utripajoče lučke, svetleči in keramični namizni okraski, svetilke s svečkami, cvetlični šopki, ki jih je pripravila iz zadnjega jesenskega cvetja s svoje terase Sonja, so nam jemali dih. Po stenah so bile razobešene reprodukcije umetniških del, ki so bile na razstavi v Bernu, tokrat pa smo jih želeli pokazati tudi vam. S plakati so se predstavili Eva Dimčovski, Lučka Koščak, Pavla Suermond, Metka Vergnion in Li Weingerl. Na posebni mizi so bili razstavljeni njihovi katalogi, kipi, porcelan kot tudi slovenska in angleška verzija knjige Marcusa Ferrarija Slovenija 1945, ki smo jo podrobno predstavili lani. Knjiga je bila v Sloveniji več mesecev med najbolje prodajanimi knjigami, knjižna uspešnica s ponatisom. Avtorja sta imela veliko promocijskih nastopov, okroglih miz.

Večerja je minila v mirnem, debatnem vzdušju. Po uvodnem Evinem nastopu, ko nam je poleg novih čevljev predstavila domače naloge za nazaj in naprej, je sledilo literarno predavanje gostje, dr. Andreje Eržen. Na poljuden način nam je s pomočjo slik in tabel predstavila razvoj slovenskih slovnice in slovarjev ter poimenovanje jezika in naroda.

Eni smo bili presenečeni, ker smo toliko stvari že pozabili, drugi pa zato, ker teh stvari sploh niso vedeli.

Evelina Ferrar je predstavila nastajajočo spletno stran. S svojo prisotnostjo in kratkim nagovorom nas je počastil veleposlanik Andrej Logar s soprogo. Naj tokrat posebno izpostavim jedilnik. Če sta ribji in desertni krožnik zaslužila vse zvezdice, bi mogoče krvavi biftek zaslužil kakšno minuto pečenja več.

Najlepša zahvala družinama Jasne Reginato in Sonje Montanini za pomoč pri organizaciji, brez Evinih idej tako ne gre, lepa hvala tudi vsem ostalim, ki ste nam pomagali izpeljati lep večer.

Irena Sterckx

KJE VSE SMO BILI

PIKNIK

Dobili smo se v nedeljo, 18. junija 2006 v Domaine des Esserts. Prišla je večina naših članov, veliko je bilo družin z otroki. Okolje gospodarskega poslopja nam nudi dovolj sence in zelenih površin za igranje. Ohranili smo sistem kanadskega piknika ali vsi za enega, eden za vse. Dokler ne bo veliko padalcev (beri tistih, ki nič ne prinesejo za pod zob), bo dovolj hrane za vse.

Namesto poročila, naj vam tokrat napišem prisrčno zahvalo, saj sem bila glavna zvezda piknika. Jubilejni 40. številki Novic, ki sem jo prinesla na piknik, je sledila torta in šampanjec za mojih 40. let. Vse lepe stvari je treba deliti. Čestitke, napevi in darila so mi polepšali dan, kaj dan, vse poletje.

Eva mi je v imenu Združenja poklonila desertni krožnik, ki ga je sama poslikala. Konzul Jožef Ciraj se je na pikniku poslovil, saj je odšel na novo delovno mesto v Moskvo. Še zadnjič smo se nasmejali njegovim duhovitostim in zapeli z njim ob spremljavi kitare.

Hvala vsem, gremo do naslednje okrogle obletnice. Kdo je na vrsti?

Irena Sterckx

SPREJEM NA MISIJI ZN V ŽENEVI OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Veleposlanik Andrej Logar je v počastitev dneva državnosti priredil sprejem za diplomate v četrtek, 22. junija 2006. Na sprejem je povabil tudi Združenje ženevskih Slovencev.

Sprejema se je udeležil minister za zunanje zadeve RS Dimitrij Rupel, ki je bil prisoten na 1. zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice. Na njem je nastopil v vlogi predsedujočega Mreži za človekovo varnost, predstavil pa je tudi poglede Slovenije na vlogo novega telesa OZN in na varstvo človekovih pravic po svetu. Sestal se je tudi z generalnim direktorjem Svetovne organizacije za zaščito intelektualne lastnine in generalnim direktorjem Konference ZN za trgovino in razvoj.

Istočasno je v prostorih palače Združenih narodov razstavljal slovenski akademski slikar Štefan Marflak. Rodil se je leta 1952 v Črni na Koroškem, kjer danes prebiva. Poleg slikarstva se ukvarja še z gledališko scenografijo in kostumografijo.

SPREJEM OB 15. OBLETNICI SAMOSTOJNE SLOVENIJE V BERNU

Na koordinacijskem sestanku slovenskih društev je Združenje ponudilo Veleposlaništvu v Bernu razstavo likovnih del umetnikov, ki živijo v Ženevi. Idejni in organizacijski vodja projekta je bila Eva Dimčovski.

Razstava je bila pripravljena priložnostno ob sprejemu, ki ga je pripravil veleposlanik Miha Vrhunec v hotelu Ambassador v ponedeljek, 26. junija 2006. Z njim smo se spomnili 15. obletnice samostojne Slovenije. Razstava je bila na ogled samo v času sprejema. Osnovna ideja projekta je bila popestritev sprejema s kvalitetnimi likovnimi deli, ki predstavljajo slovenske avtorje, živeče v Ženevi.

Na razstavo smo želeli povabiti tudi tri avtorje iz Slovenije, kar bi simbolno pomenilo sodelovanje med državama oz. potrdilo, da umetnost ne pozna meja. Izbor je po lastni presoji pripravila Eva Dimčovski. Združenje se je odločilo, da realizira projekt v skladu z dodeljenimi sredstvi, zato smo po prejemu subvencije Urada RS za Slovence po svetu na razstavo povabili tudi Jureta in Katjo Bricman, ki izdelujeta porcelan in Humberta Široko, zlatarja z Bleda, avtorja prototipa slovenskega evra. Gostje so prespali pri Evi, ki jim je pripravila ogled Ženeve in Gruyèresa, s kosilom jih je pričakala tudi Tamara Veyrat.

Združenje ženevskih Slovencev so predstavljali: Eva Dimčovski – slikanje na porcelan; Lučka Koščak – kiparka; Pavla Suermond – slikarka; Metka Vergnion - umetniška fotografika; Li Weingerl – fotograf. Avtorji so se predstavili s fotografskimi reprodukcijami svojih del v obliki plakatov (50x200), ki so jih sami na dan sprejema razobesili po prostoru.

Povabljeni gostje so bili nad razstavo navdušeni, prav tako nas je s pohvalami in vidnim zadovoljstvom počastil veleposlanik M. Vrhunec s svojo ekipo. Vse umetnike je po končanem sprejemu povabil na večerjo.

Irena Sterckx

ZAHVALA

Spoštovana gospa Dimčovski,

dovolite mi, da se Vam v imenu veleposlaništva v Bernu in v svojem imenu najlepše zahvalim za uspešno razstavo, ki ste jo organizirali skupaj z ostalimi umetniki na sprejemu v počastitev 15. obletnice slovenske samostojnosti. S tem, ko ste kulturno oplemenitili sprejem, ste tudi številnim udeležencem iz vsega sveta predstavili umetniška dela slovenskih avtorjev in s tem tudi Slovenijo. Vsi, s katerimi sem govoril, so hvalili postavitev razstave in kvaliteto razstavljenih umetnin.

Prosim, če lahko prenesete moje zahvale ostalim umetnikom.

Spoštovana gospa Dimčovski, vam in vsem ostalim umetnikom želim še veliko uspešnih razstav.

S spoštovanjem, Miha Vrhunec, veleposlanik

Bern, 3. julij 2006

KOORDINACIJSKI SESTANEK

V soboto 11. novembra smo se udeležili sestanka predstavnikov slovenskih društev iz vse Švice. Dobili smo se v prostorih Veleposlaništva v Bernu, kjer nas vsako leto prijazno sprejmejo. Namen takšnega vsakoletnega srečanja je usklajitev datumov prireditev, organizacija skupnih prireditev, pregled naslovov društev in organizacij, povezanih s Slovenci v Švici in Liechtensteinu.

Proslava ob dnevu slovenske kulture – Prešernovem dnevu, bo v soboto, 10. februarja 2007 ob 16. uri v Kehrsatzu pri Bernu.

Zduženje bo, tako kot večina društev, prispevalo 100 chf Davidu Taljatu, ki bo pripravil in razposlal gradivo po pošti.

Veleposlanik M. Vrhunec se nam je zahvalil za dobro in lepo sodelovanje v štiriletnem mandatu, ki ga končuje z lepimi spomini ter predstavil naslednika, ministrskega svetovalca, odpravnika poslov, Branka Zupanca, ki bo poleg tajnice Barbare Meglen, Roka Mlinarja in šoferja Nika Časa edini predstavnik države na Veleposlaništvu.

RAZSTAVA EVE DIMČOVSKI

25. in 26. novembra je v Château de Dardagny razstavljala Eva Dimčovski. V slikoviti dvorani, poslikani s freskami, nam je kljub nenavadno topli jeseni, ki je omogočila prijetne izlete v okolici gradu namesto predbožičnega vzdušja, predstavila svoja dela - poslikavo porcelana.

SPREJEM OB ODHODU VELEPOSLANIKA

V ponedeljek, 27. 11. 2006 smo bili povabljeni na poslovilni sprejem v hotel Ambassador v Bernu. Veleposlanik Miha Vrhunec s soprogo Bredo se je vrnil v Ljubljano. Sprejema sta se udeležili Eva in Irena.

NAGRADA ROBERTU SUERMONDTU

Office fédéral de la culture je oktobra podelil nagrado v vrednosti 35.000 chf «Prix Meret Oppenheim» šestim umetnikom, med njimi tudi sinu naše članice Pavle, Robertu

Suermondtu. Nagrado se podeljuje uveljavljenim švicarskim umetnikom, arhitektom in posredovalcem kulture starejšim od 40. let. Nagrada je namenjena bodisi realizaciji novega umetniškega dela bodisi kompenzacija za teoretično refleksijo na temo arhitekture ali sodobne umetnosti. Več o njegovi umetnosti si oglejte na www.robertsuermond.com.

RAZSTAVA V DUBLINU

V sklopu programa Festival de la Francophonie, ki je potekal oktobra v Dublinu na Irskem, je razstavljal Metka Vergnion. Slovenija je namreč tudi članica Mednarodne organizacije frankofonije. Uspešno in dobro obiskano razstavo je poleg francoske ambasade ter Alliance Française organiziralo slovensko veleposlaništvo iz Dublina, ki ga vodi veleposlanik Franc Mikša. Metka Vergnion se pripravlja na razstavo na temo Japonska, ki bo prihodnje leto v Cankarjevem domu v Ljubljani.

DOTIK SVETA, BIOGRAFIJA ARHITEKTA JANEZA HACINA

Janez Hacin je eden tistih Slovencev, ki se je v povojnih časih odpravil v svet in uspel, proslavil se je tudi s filantropsko dejavnostjo. Je žlahten svetovljan, ki je srečno združil umetniško in poslovno žilico in to v Švici.

Po študiju v Ljubljani, na Dunaju, Stockholmu in v Ameriki na princentski univerzi, se je ustalil pri nas, v Ženevi, kjer je odprl s partnerji arhitekturni biro in v naslednjih desetletjih realiziral mnoge objekte, od specialnih stanovanjskih hiš, poslovnih objektov Hewlet Packarda do ambasade Saudske Arabije.

Je eden glavnih ustanoviteljev Združenja ženevskih Slovencev in pokrovitelj naših prireditev.

V Ljubljani je novembra pri založbi Modrijan izšla biografija o njegovem življenju in delu. Željka Kozinca, ki ga poznamo kot avtorja mnogih knjig in romanov, dvakratnega nominiranca za literarno nagrado kresnik in večnega popotnika, ki piše o izletih po Sloveniji, je privabila fascinantna življenjska zgodba, njegovo razburljivo in včasih negotovo življenje. Avtor pravi, da sta si z Janezom Hacinom globoko zaupala, on je dosledno spoštoval njegovo pripovedovanje, arhitekt pa njegovo literariziranje, ki se je ogibalo izmišljij.

Slovenska literatura pozna dobre monografije o posameznikih, biografski žanr pa še ni razvit. Avtor meni, da je na slovenskem težko napisati dobro biografijo o živih ljudeh, saj je zanjo potrebna nujna distanca, odrešenost od zavisti in čenč, predvsem pa zaveza realiteti ter resničnosti. V zadnjih letih sta izšli biografiji o dolgoletnem direktorju Krke, Milošu Kovačiču in borcu Ladu Ambrožiču Novljanu.

www.bukla.si

EMU

Oktobra je v Lozani potekalo srečanje European music school union, nevladne in neprofitne organizacije združenja glasbenih šol, ki pokriva 25 nacionalnih glasbenih zvez. Slovenija je članica od leta 1991, njen predstavnik je Viktor Zadnik, ravnatelj Glasbene šole na Vrhniki, ki se je sestanka udeležil. V Sloveniji deluje 53 javnih glasbenih šol in tri privatne, ki delujejo po programu glasbe in baleta na osnovni in srednji stopnji. V sklopu delovanja EMU je Slovenija že sodelovala na 7. evropskem mladinskem glasbenem festivalu in na generalni skupščini leta 2002 v Bernu, o čemer smo takrat poročali, zdaj pa se intenzivno pripravljajo na naslednje srečanje, ki bo na Madžarskem.

www.musicschools-emu.net

DOPOLNILNA ŠOLA SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE

Zaradi pomanjkanja zanimanja je med šolskim letom prenehal delovati oddelek v Ženevi. Pouk poteka v Lozani, nova skupina je v Le Landeronu.

Sodelovali smo na zaključni prireditvi 10. junija v Küssnachtu, ki jo je skupaj z ostalimi učenci povezovala Lina Sterckx. To je najbolj obiskana šolska prireditev, kjer se v prijetnem okolju in brez šolskih obveznosti zberejo učenci, starši, prijatelji, učitelji in gostje. Letošnja gostja je bila pevka popularne glasbe Romana Kranjčan.

Učenci med šolskim letom sodelujejo v bralnem programu, ki ga pripravi gibanje Bralna značka – s knjigo v svet. Ob koncu leta jim poklonijo lepe knjige, ki jim jih je letos izročil Andrej Rozman Roza. Do solz smo se nasmejali njegovemu igralsko-pesniškemu nastopu. Pred leti je nastopil na naši novoletni večerji v Ženevi.

Med oktobrskimi počitnicami so učiteljice pripravile šolo v naravi, tokrat v sodelovanju s Centrom za šolske in obšolske dejavnosti iz Fiese, blizu Pirana. Okoli 30 šolarjev iz različnih oddelkov slovenske šole v Švici je preživelo teden dni v Sloveniji. Spoznali so delček domovine njihovih staršev, uporabljali so slovenski jezik in se neizmerno zabavali v skorajda poletnem vremenu, ki jim je omogočilo še kopanje v morju.

www.slovenskiotroci.ch
www.bralnaznacka.com

NOVE KNJIGE

Promotorka bralne kulture, predvsem med mladimi, mag. Tilka Jamnik iz Pionirske knjižnice v Ljubljani nam je poklonila zajeten paket mladinske literature.

Mate Dolenc, Dim Zupan, Janja Vidmar, Vid Pečjak, Slavko Pregl, Tatjana Kokalj, Branka Jurca, Feri Lainšček, Desa Muck, Ivo Zorman, Vitan Mal, Marjana Moškrič, Marinka Fritz Kunc so slovenski avtorji, ki čakajo, da jih preberete. Knjige so na toplem pri Ireni, ki vam jih pošlje po pošti.

Dan brez knjige je izgubljen dan.

SVETOVNI DNEVI SLOVENSKE LITERATURE

Od 20. do 25. novembra so na 50 univerzah po vsem svetu potekali Svetovni dnevi slovenske literature. V tem času je univerze po svetu obiskalo 40 slovenskih literarnih ustvarjalcev, ki so jih na podlagi kakovosti literarnega opusa, delovanja in ustvarjanja ter poznavanja jezika in okolja, v katerem so gostovali, izbrali sodelujoči v programu Slovenščina na tujih univerzah.

Projekt Svetovni dnevi slovenske literature je želel z literaturo zgraditi most med različnimi narodi in kulturami ter tako omogočiti živi stik literature s študenti in učitelji slovenščine ter drugih smeri, s Slovenci po svetu, tujimi univerzami in diplomatsko-konzularnimi predstavništvi, z mediji ter vsemi ostalimi, ki jih zanima slovenska literatura.

Avtorji, lektorji in študentje so pripravili literarne večere, predavanja v tujih jezikih ter prevajalske in literarne delavnice, ki se jih lahko udeležijo tako študentje kot drugi obiskovalci. Že pred začetkom dnevov slovenske literature so se študentje nanje pripravljali s prevajanjem izbranih literarnih del, ki so objavljeni v posebnem promocijskem almanahu, v katerem je predstavljena celotna slovenska sodobna književnost.

Med avtorji, ki so konkurirali za sodelovanje pri projektu, namenjenem univerzam, na katerih potekajo lektorati slovenskega jezika, so bili predstavniki različnih generacij, od Borisa

Pahorja do Nejca Gazvode. Njihovi izdelki kažejo, da slovenska književnost ne plava skladno z evropskimi literarnimi tokovi, a ima prav zaradi svoje drugačnosti svoje mesto v svetovni literaturi.

V sklopu že tradicionalnega projekta je Bern obiskala pesnica in prevajalka *Barbara Korun*. Tako se je 20.11. v Bernu na Uni Tobler zgodil literarni večer, kjer smo delili lepoto slovenskega ustvarjanja s prebiranjem pesmi pesnice, ki je leta 1999 izdala pesniško zbirko *Ostrina miline* (Mladinska knjiga) in zanjo prejela nagrado Slovenskega knjižnega sejma za najboljši prvenec leta. Njene pesmi so prevedene v petnajst jezikov. Tudi tokrat je pri organizaciji velikodušno pomagalo veleposlaništvo v Bernu. Obiskovalce je s pozdravnim nagovorom pozdravil g. Branko Zupanc, po koncu pa se je druženje s pesnico zaključilo ob kratkem aperitivu.

Barbara Korun je odprta oseba in skozi njeno poezijo je razgalila sebe kot žensko in njen pogled na svet in življenje. Obiskovalci so hitro in z lahkoto našli stik s pesnico ter izrekli veliko pohval. Predstavila je pesmi iz vseh svojih knjig, poleg slovenščine je literarni večer potekal tudi v angleščini, saj smo želeli, da slovensko vezano besedo doživijo v njeni polnosti tudi udeleženci, ki ne razumejo slovenskega jezika.

Jasmina Lepoša

ZAČETEK / The Beginning

V tišini je vse.

*A le v besedi se vse
razpre.*

Barbara Korun

H. Široka, M. Vergnion, E. Dimčovski, P. Suermond, L. Koščak, L. Weingerl, K. in J. Bricman

veleposlanik Franc Mikša,
Metka Veranion

Lučka Koščak, Irena Sterckx

Jasna Reginato, Sonja Montanini, Eva Dimčovski,
Alenka Maver, Gianni Reginato

10. TABOR SLOVENSКИH OTROK PO SVETU

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa je letos že desetič zapored pripravila Tabor slovenskih otrok po svetu, ki je v času od 30. julija do 6. avgusta potekal na slovenski obali, v Mladinskem zdravilišču in letovišču na Debelem rtiču. Udeležilo se ga je 63 mladih rojakov iz Italije, Nemčije, Avstrije, Švice, BiH, Srbije, Hrvaške, Francije, Nizozemske in ZDA, starih od 12 do 18 let. Za dobro družbo in izvajanje pestrega programa je pod vodstvom Luke Klopčiča poskrbelo dvanajst vodnikov, od katerih jih je nekaj že stalne kongresne ekipe, Almir iz Tuzle in Mattia iz Benečije pa sta že prav veterana, saj sta bila več let udeleženca taborov, zadnji dve leti pa vodita svoji skupini otrok.

Tabor je namenjen spoznavanju dežele prednikov naših mladih rojakov iz sveta, predvsem medsebojnemu druženju, povezovanju in tkanju prijateljskih vezi. Ena glavnih nalog enotedenskega bivanja je ohranjanje in spodbujanje slovenskega duha: s slovensko besedo in pesmijo, spoznavanjem in doživljanjem slovenske krajine, naših običajev in ljudi. Zato organizatorji osrednji del programa namenimo veseli šoli slovenskega jezika, ki sta jo tudi letos vodila Brane Jerman in Aleš Vrbovšek, oba bivša sodelavca centra FF za slovenski jezik.

Ob različnih vsebinah so otroci utrjevali znanje slovenščine, spoznali nove besede in izraze, ter njih pravilno rabo. Izdelali so plakate o slovenskih pokrajinah in jih po skupinah predstavili. Zanimiv je bil pogovor o najboljših slovenskih televizijskih reklamah, o športu in slovenskih športnikih. Del učnega programa je bil namenjen SMS sporočilom, telefonskim pogovorom in kako naj ima tudi pri tem svoje mesto lepa slovenska beseda. Znana pesem Adija Smolarja *Bog ne daj, da bi crknu televizor* pa je bila iztočnica za pogovor o preživljanju časa pred televizijo, o njenih dobrih in slabih straneh. Ob koncu so otroci na prav hudomušen način ustvarili besedilo k zabavnim sličicam krajšega stripa.

Tabor pa ne zapolnjuje le šola, je tudi čas izletov, športnih in družabnih iger, glasbenih večerov, ob morju tudi priložnost za obilo kopanja. Letos smo si ogledali Sečoveljske soline in Koper, do koder smo se pripeljali z barko. V tamkajšnjem pristanišču so se nam predstavili predstavniki slovenske policije, »pokukali« smo tudi v njihov čoln, s katerim skrbijo za varnost slovenskega morja.

Obiskali so nas tudi slovenski vojaki. Ogledali smo si zanimiva filma o slovenski osamosvojitveni vojni in o odpravi Slovenske vojske v Afganistan.

Predstavili so se tudi potapljači. Imeli smo mali poletni kino s filmom Poletje v školjki, pa prav lep glasbeni večer z Miho in vodnikom Sašom.

V sodelovanju z Mladinskim cehom smo »prepotovali« Evropo. Pogovarjali smo se o nasilju med mladimi in o prijateljstvu, prav slednje, prijateljstvo v slovenskem duhu pa je eno glavnih sporočil in vodil slovenske mladine iz tujine zbrane na taborih Svetovnega slovenskega kongresa. Dokaz za to so bile solzne oči ob slovesu in objube, da se naslednje leto zopet snidemo.

Jana Čop

FOTOGRAFSKO-DOKUMENTARNA RAZSTAVA: SLOVENSKI ROJAKI V PODPORO SVOBODI 1991-1992

V jubilejnem letu naše samostojnosti in ustanovitve Svetovnega slovenskega kongresa smo pripravili fotografsko – dokumentarno razstavo "SLOVENSKI ROJAKI V PODPORO SVOBODI 1991-1992" ki smo jo odprli v sredo, 25. oktobra 2006, v prostorih SSK v Ljubljani.

Razstavo smo pripravili v sodelovanju z Narodno in univerzitetno knjižnico in ob podpori Urada vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Naša napoved, da želimo v obliki razstave predstaviti prizadevanje slovenskih rojakov po svetu iz težavnega, a zgodovinsko pomembnega obdobja, je sprožila širok odziv. Gradivo so nam pošiljali Slovenci iz Avstralije, Kanade, Švedske, Francije, ZDA, Velike Britanije, Italije, Nemčije, Avstrije, Argentine. Vsem gre zahvala za najrazličnejše dokumente, ki tkejo podobo tedanjega časa.

V gradivu najdemo zasebna pisma in uradne dopise, prošnje, fotografije s protestov in demonstracij ter še marsikaj takega, kar bi težko uvrstili med našteto. Naša naloga pri izbiranju dokumentov in postavljanju razstave je bila težavna, ker se zavedamo pričujoče teže teh papirjev, pa najsi gre za pismo iz rok rojaka, ki izraža takratno osebno zaskrbljenost nad potekom dogajanja v Sloveniji, ali za razglas državnikom, naj podprejo slovensko samostojnost.

Gradivo so prispevali rojaki iz sveta, med njimi tudi Eva Dimčovski in Bogdan Zega, pri oblikovanju razstave je sodelovala tudi Lučka Koščak.

www.slokongres.com

JEZIK IN NAROD – RAZVOJ SLOVENSKE NARODNE ZAVESTI

Slovenske slovnice in slovarji med protestantizmom in pomladjo narodov

Identiteta ljudstva slovanskega izvora, ki se je na področje Vzhodnih Alp naselilo konec 6. in v začetku 7. stoletja, se je izoblikovala v kulturnih, političnih in gospodarskih razmerah, ki so od zgodnjega srednjega veka dalje zaznamovale civilizacijo evropskega zahoda na prehodu k njenim vzhodnim mejnim območjem.

V veliki meri skorajda v vseh zgodovinskih priročnikih, učbenikih, literarnih zgodovinah in podobnih pripomočkih najdemo navedbo, da je »*Poleg posameznih etnoloških prvin, ki vzdržujejo določeno kontinuiteto s praslovansko in poznoantično staroselsko kulturno dediščino, je pri Slovencih najdlje v zgodovino segajoče znamenje samosvoje identitete poseben jezik.*«

Jezik velja za izvor, razlog, pogoj, dušo naroda, njegovo garancijo ali rezultat njegove enotnosti; je plod borbe za obstoj naroda. Poimenovanja slovenskega jezika je vprašanje, na katerega odgovor ni mogoče enostavno podati. V zgodovini slovenskega jezika je bilo veliko intervencij, s pomočjo katerih so mnogi skušali podati najboljšo rešitev za poimenovanje jezika; kolikor poimenovanj, toliko privrženecv teh teorij, ki omogočajo neskončne manipulacije.

Imena jezikov, še bolj kot imena pokrajin, ljudi ali držav, pričajo o konkurenčnostih med njimi. V primeru slovenščine je poimenovanje jezika najboljši argument za prikaz konfliktov med različnimi silami: političnimi, ekonomskimi in kulturnimi.

Do 19. stoletja je ime za Slovence in njihov jezik nihalo med generičnim imenom *Slovenci* in *slovenski* ter pokrajinskimi poimenovanji *Kranjci*, *Korošci*, *Štajerci*, *Wendi*,... na drugi strani. Šele jezikoslovci 19. stoletja (Valentin Vodnik in Jernej Kopitar) so počasi začeli opuščati regionalizme in začeli uporabljati generično ime *Slovenci*. Ime, ki je v teku zgodovine bilo uporabljano za označevanje enega dela je postalo poimenovanje za vse.

V času od konca 16. do konca 19. stoletja so slovnice in slovarji odigrali pomembno vlogo v razvoju številnih jezikov. Na naših tleh se zgodba začenja v času protestantizma s slovnici, ki so za osnovo imele različna narečja, lokalne idiome. Ob tem pa sta bili v tem času natisnjeni tudi prvi knjigi v kranjskem jeziku (Primož Trubar, *Catechismus* in *Abecedarium*, 1550), prvi prevod Biblije (Jurij Dalmatin, *Biblia, tv ie, vse svetv pismv, stariga inu noviga testamenta, slovenski, tolmazhena*, 1584).

Slovnice niso samo enostaven pripomoček za učenje jezika oz. njegov opis, ampak so sčasoma postale tudi orodje v rokah politike, tako jezikoslovne kot tudi oblastne. Skupaj s slovarji tvorijo instrumente za boljše razumevanje procesov v jeziku in okoli njega.

V času od konca 16. do konca 19. stoletja je bilo napisanih (nekatera dela so ostala v rokopisu) 16 slovnice in 13 slovarjev, napisanih v enem izmed slovenskih narečij. Vsako od del odlikujejo nova spoznanja ali prevrednotenja znanih dejstev, obenem pa kažejo razvojni proces jezika, odvisen od splošnih družbenih in teoretičnih pogledov nanj v določenem obdobju.

V štirih stoletjih razvoja slovenskega knjižnega jezika so slovnice in slovarji odigrali pomembno vlogo pri vzpostavitvi narečne osnove in nadaljnega razvoja jezika. Vsako od del je na svoj način sovpadlo z vplivnimi zgodovinskimi dogodki, ob tem pa postavilo tudi jezikovno ogrodje, ki je upoštevalo znanja svojega časa ter za nadaljnji razvoj jezika prispevalo pomemben delež. Od Bohoričeve do Kopitarjeve slovnice je šel jezik skozi različne faze, ki so na koncu pripeljala do oblike, ki ji v sredini 19. stoletja lahko rečemo slovenski knjižni jezik.

Večina Slovencev je ob koncu 19. stoletja združevala vsaj tri občutenja pripadnosti: narodno-slovensko, pokrajinsko oz. deželno in državno avstrijsko oz. dinastično-habsburško. Biti »Slovenec« zvečine celo pri najbolj zavzetih pripadnikih slovenskega narodnega gibanja ni bila njihova edina pripadnostna opredelitev. Vsi so bili tudi pripadniki dežel, iz katerih so izhajali, katoliki, liberalci ali socialisti, pa tudi bolj ali manj zvesti Avstrijci in habsburški državljani.

Za narodni razvoj večine srednjeevropskih narodov naj bi bilo namreč značilno, da poteka v treh fazah: najprej v podobi jezikovnega, potem kulturnega in končno političnega gibanja. V tej luči je tudi jasno, da narod ni le ideološka izmišljotina in konstrukt, temveč povsem zgodovinski socialni in politični pojav.

Andreja Eržen

(povzetek predavanja in delček doktorske disertacije, ki jo je zagovarjala na Univerzi v Lozani)

SIMBOLNE PLASTI TRIGLAVA

Najvišja gora v Julijcih je postala obči simbol slovenstva v zadnjih dveh stoletjih

Kar je gora Ararat za Armence, Fudžijama za Japonce ali Olimp za Grke, to je Triglav za Slovence - namreč prvovrstni simbol, ki združuje, krepi in prispeva k nacionalni samozavesti tistih, ki v njem razpoznavajo svojo povezanost s kulturo in političnimi interesi naroda. Takšne vloge pa nacionalni simboli običajno ne dobijo v kratkem času, temveč skozi dolgotrajnejše zgodovinsko dogajanje, v katerem ljudje vanje "odložijo" za svoj narod pomembna dejanja, pomene in vrednote.

Ime gore *Triglav* je bilo glede na danes znane zgodovinske vire prvič zapisano l. 1452, in sicer verjetno v obliki *Terglau*. Tako in podobno (*Terglou...*) so ime gore zapisovali do konca 18. stoletja (in še čez), ko so v Zoisovem krogu v duhu prizadevanj za kranjsko oz. slovensko kulturo in knjižni jezik začeli ime gore zapisovati v obliki *Triglav*. Od tod izhaja, da ime pomeni *gora s tremi glavami ali vrhovi*.

Vendar se zastavlja vprašanje, ali je takšen tudi prvotni pomen, iz katerega je ime nastalo. Pomisleki koreninijo v podobnih keltskih gorskih imenih, v morebitni povezavi s slovanskim bogom Triglavom in v tem, da gora Triglav nima treh vrhov, temveč dva (vtis treh vrhov nastane pri pogledu nanjo iz nekaterih smeri).

Slovani so po naselitvi v te kraje od staroselcev prevzeli nekatera imena za reke, hribe, naselja - so mar prevzeli tudi ime za goro Triglav? Glede na to, da so se v valižanskih gorah v Veliki Britaniji ohranila imena, ki zvenijo podobno kot Triglav (*Trigfylchau*, *Trigvulcaugh* ipd.) obstaja vsaj nastavek za zgornjo domnevo - vendar pa trdnega pojasnila v zvezi s tem verjetno ne bomo nikoli dobili. Enako kot tudi ne odgovora na vprašanje, ali je gora Triglav dobila ime po enako imenovanem *slovanskem bogu* (mimogrede, tudi Kelti so častili svojega troglavega boga). Domnevo o slednjem je l. 1791 prvi zapisal *Anton Tomaž Linhart* v svojem *Poskusu zgodovine Kranjske in ostalih dežel južnih Slovanov Avstrije*.

Kasnejša raziskovanja dediščine alpskih in panonskih Slovanov so navrgla le malo gradiva, po katerem bi bilo moč sklepati, da je bilo božanstvo z imenom Triglav nekdanje znano tudi v teh krajih. Med takšna gradiva spada npr. Solnograški urbar iz l. 1322, ki omenja posesti pri Ptujju "v bližini kamna Triglav" (v latinščini "prope lapidem Terglev"). Sploh pa se omenjena raziskovanja (zaenkrat) niso dokopala do gradiv, s katerimi bi lahko potrdili, da je naša gora Triglav dobila ime po bogu tega imena. Boga Triglava so sicer častila nekatera plemena Slovanov, živeča ob Baltiku in reki Labi. Po pisnih virih iz 12. stoletja je bil "deus Triglous" eden od bojevitih bogov - kakor pač prenekateri drugi bog, ki je Polabskim Slovanom vlival pogum spričo franko-germanskih osvajalnih in genocidnih vojaških pohodov nadnje, vodenih v imenu širjenja krščanske vere med pogane.

Glede vplivov krščanstva velja omeniti tezo zgodovinarja *Henryka Lowmianskega* iz katoliške Poljske, da je Triglav pri Polabskih Slovanih sekundarno božanstvo, nastalo po zgledu oz. kot interpretacija *krščanske svete trojice*. Zanimivo je, da na takšen sklep posredno navaja tudi neka stara srbska obredna oz. ljudska pesem, ki omenja boga Triglava.

Vrnimo se k naši gori Triglav. O njej so začeli več govoriti v drugi polovici 18. stoletja, ko se je po prvih izpričanih vzponih na Triglav (v l. 1778 in kasneje) povečalo zanimanje za ta del gorskega sveta. Gorniško, znanstveno, pesniško in drugo ukvarjanje s tem na novo odkritim, navdušujoče lepim delom dežele Kranjske je ob nastopu slovenskega narodnega preporoda sprožilo simbolno povezovanje Triglava s Kranjsko, njenimi posebnostmi in njeno "domačo", t. j. slovensko kulturo.

Mecen slednje, baron *Žiga Zois*, je v tem duhu l. 1795 ob smrti A. T. Linharta v pismu Valentinu Vodniku navedel Triglav kot pglavitni označevalni pojem, nanašajoč se na pesnika, ki piše v kranjščini (slovenščini) - za razliko od tistih piscev namreč, ki pišejo v nemščini ali latinščini. Zois in Vodnik sta imela v kontekstu takratnega razsvetljenskega občudovanja narave do Triglava več kot zgolj spoštljiv odnos. Zois je pisal o "starem, častitljivem Triglavu", Vodnikov navdih za pisanje pesmi v slovenščini je povezoval s "Triglavsko muzo", Vodnikove pogumne gorske vzpone v bližino Triglava pa opisoval kot "težavno romanje k Velikemu Bogu in k Malemu Triglavu".

Valentin Vodnik, prvi večji slovenski pesnik, katerega stalna želja je bila "krajnski jezik čeden narediti", je v svoji najzrelejši, domoljubni in narodno zavedni pesmi *Moj spomenik*, napisani okoli l. 1815, svojo domovino označil s tremi toponimi: Savo, Ljubljanskim poljem in Triglavom - pri tem je slednjemu pripisal osnovni vir za svoj (slovenski) pesniški navdih.

Dve desetletji kasneje je v prostor pod "glavo trojno snežnikov Kranjskih siv'ga poglavarja" *France Prešeren* postavil prizorišče svoje najpomembnejše pesnitve *Krst pri Savici* - in s tem posredno povezal Triglav s ključnimi temami, zadevajočimi zgodovino slovenskega ljudstva in naroda (pokristjanjenje in krščanstvo, nadoblast tujcev).

Tudi v naslednjih desetletjih je Triglav ostal označevalec slovenskosti bolj ali manj v relativno ozkih, predvsem kulturnih krogih. V času protifevdalne revolucije oz. pomladi narodov (l. 1848) in kasnejših slovenskih taborov (1868 – 1871) Triglava ni bilo med političnimi simboli Slovencev. Njegova narodno simbolna vloga pa je sčasoma naraščala. Tako si je npr.

slovensko študentsko društvo, ustanovljeno l. 1875 v Gradcu, nadelo ime *Triglav*. Delovalo je na narodni podlagi in se izogibalo političnim ter verskim vprašanjem.

V zadnjem desetletju 19. stoletja se je zlasti na širšem gorskem območju okoli Triglava razvil *odpor Slovencev zoper vdiranje Nemcev v naše gore* in njihovo načrtno germanizacijo tukajšnjega gorništva. Duhovnik, planinec in skladatelj *Jakob Aljaž* je prav v teh letih pomembno prispeval k utrjevanju slovenskosti Triglava in okolišnjih gora (postavitve *Aljaževega stolpa* na vrhu Triglava v l. 1895, uglasbitev in objava domoljubne pesmi *Matije Zemljiča* z naslovom *Triglav* v l. 1900).

Slikar in ilustrator *Maksim Gaspari* je l. 1904 v okviru svojega propagandnega delovanja, usmerjenega v bujenje narodne zavesti, izdelal razglednico "Iz naroda za narod", na kateri je slovensko ozemlje upodobil s tremi ključnimi prostorskimi identifikatorji: Triglavom, Ljubljanskim gradom in Jadranskim morjem.

Pesnik *Oton Župančič* je v svoji pesnitvi *Duma*, napisani v letih 1904 – 1908, domovino označil s Triglavom in Karavankami kot poglavitnima toponimoma. Nagrobnik njegovim trem literarnim sopotnikom iz t. i. slovenske moderne (*Cankar, Kette, Murn*), ki ga je l. 1924 v Ljubljani zasnoval arhitekt *Dušan Grabrijan*, je v vrhnjem delu oblikovan tako, da ponazarja stilizirano silhueto Triglava.

Gibanje za Majniško deklaracijo (1917-1918), s katerim so Slovenci množično zahtevali samostojno državo jugoslovanskih narodov v Avstro-Ogrski in konec takratne vojne, v svoji politični ikonografiji ni uporabljalo Triglava. Vendar deklaracijski znak v podobi bršljanovega lista spričo svoje trokrake oblike danes lahko vzbudi bežno asociacijo na stilizirano podobo Triglava.

V Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev in kasnejši Kraljevini Jugoslaviji izobešanje slovenske narodne zastave ni bilo dovoljeno. Morda je to poleg uvedbe šestojanuarske diktature l. 1929, s katero si je oblastne pristojnosti prisvojil takratni srbski oz. jugoslovanski kralj Aleksander I., pripomoglo k temu, da je arhitekt *Jože Plečnik* dal podobo *novemu slovenskemu grbu*, namreč tistemu z abstrahirano podobo Triglava in šesterokrako zvezdo nad njim. Plečnik je ta grb dal izklesati l. 1934 na kamniti plašč kipa Marije oz. Matere Božje, ki stoji pred župno cerkvijo na Bledu.

Ob tem velja omeniti, da je bila v letih okoli 1930 na vrhu naslovnice ilustrirane tedenske priloge časnika *Slovenec*, osrednjega katoliškega političnega lista, na risbi upodobljena idealizirana pokrajina s *Triglavom* in okolišnjimi gorami na sredi ter s cerkvico in razpelom ob strani. Takšni izrecno politični rabi Triglava kot slovenskega simbola je sledila sorodna in neprimerno bolj množična raba v času 2. svetovne vojne. *Osvobodilna fronta slovenskega naroda (OF)* je namreč svoj odpor proti okupatorjem in proti protagonistom prejšnjega, do podrejenih družbenih slojev krivičnega družbenega reda, v drugi polovici l. 1941 simbolno označila z grafično povezavo stilizirane silhuete Triglava, kratice OF in peterokrake zvezde.

Ob tem je zanimivo, da je Triglav (skupaj s tremi šesterokrakimi "celjskimi" zvezdami) kot svoj znak uporabljala tudi *Slovenska zaveza*, v letih 1942-1943 vrhovni politični organ slovenskih protirevolucionarnih strank in skupin. Podoba Triglava je iz znaka OF z nastankom FLR Jugoslavije in v njenem okviru *LR Slovenije* l. 1947 prešla tudi v *prvi slovenski državni grb*.

Štiri desetletja kasneje si je tudi *Odbor za varstvo človekovih pravic*, ki je nastal ob procesu proti četverici l. 1988, za svoj znak izbral silhueto Triglava (s peterokrako zvezdo nad njim), ki pa je bil za razliko od nekdanje kratice OF tokrat povezan s kratico JJ (= Janez Janša). Spričo tega, da so odborniki kot nasprotniki sodno-pravnih prijemov Jugoslovanske ljudske

armade svoje delovanje simbolno povezovali s podobo Triglava, ni nenavadno, da je le-ta v l. 1991 (p)ostala poglobitna sestavina *državnega grba nove, samostojne Republike Slovenije*.

Zgornji prikaz pomenov, ki so bili skozi zadnjih nekaj več kot 200 let pridani gori Triglav, njenemu imenu in/ali stilizirani podobi, kaže, da so raznolike generacije Slovencev in Slovenek v Triglav skozi to dolgo obdobje zaporedoma projicirale svoja *narodno zavedna, kulturna, buditeljska, samobitna, obrambna, politična in državotvorna hotenja ter dejanja*. Še zlasti izrazito je do povezovanja med temi hotenji in Triglavom prihajalo v zadnjih sedmih desetletjih ob zgodovinsko prelomnih in za slovenski narod težavnih dogajanjih.

Sklenemo lahko, da je v Triglavu kot simbolu zapopadena večina od pomembnega in ključnega, kar zadeva slovenski narod v obdobju od njegovega samozavedajočega se formiranja konec 18. stoletja do danes. Prav zato je Triglav ob slovenski narodni zastavi upravičeno naš poglobitni, hkrati pa pomensko zelo slojevit in bogat nacionalni simbol. S svojo geografsko konotacijo oz. označevanjem slovenskega ozemlja in s svojim slovenskim ter jezikovno slovanskim imenom hkrati izpričuje tisto, kar se je skozi zgodovino izkazalo kot osnovno za formiranje slovenskega naroda in kasneje njegove države: slovenski jezik in ozemlje, na katerem je ta (bil) v uporabi.

Rojen sem bil l. 1959. Z ženo in otrokom stanujemo v hiški na obrobju mesta Maribor. Zaposlen sem v ZUM urbanizem, planiranje, projektiranje d. o. o. v Mariboru kot geodet-prostorski planer. Ljubiteljsko se ukvarjam tudi z organiziranjem in ustvarjalnostjo na področju kulture ter civilnodružbenih zavzemanj, pisanjem leposlovnih besedil in člankov ter esejev na raznolike teme.

Z gospo Irena Sterckx Militarev sem po elektronski pošti vzpostavil stik pred dvema letoma, ko sem iskal možnosti za objavo enega od svojih esejev v publikacijah Slovencev, ki živijo po svetu. Del navedb v članku je povzet iz slovenske in v manjši meri poljske strokovne literature in virov.

Jože Kos Grabar

POSLOVILI SMO SE

Na predvečer dneva mrtvih je v Ljubljani v 75. letu za posledicami pljučne embolije umrl veleposlanik dr. Stanko Buser. Po izobrazbi in duši doktor geologije in profesor na Katedri za geologijo v Ljubljani je zapustil številne strokovne prispevke. Med svojim aktivnim političnim delovanjem je leta 1992 kandidiral na predsedniških volitvah, politično pot pa je sklenil leta 2002 kot veleposlanik v Švici. Njegovi soprogi smo v imenu Združenja poslali sožalje.

Na začetku poletja je svojega očeta izgubila Jasna Reginato. Družini Reginato smo poslali sožalje.

NE POZABITE

SOBOTA, 10. 2. 2007, PREŠERNOV DAN
Zentrum Rössli, Kehrsatz (Bern)

ČETRTEK, 15. 3. 2007, občni zbor

NEDELJA, 17. 6. 2007, piknik

PRAZNIKI V SLOVENIJI

1. in 2. januar, novo leto
8. februar, Prešernov dan, slovenski kulturni praznik
27. april, dan upora proti okupatorju
1. in 2. maj, praznik dela
25. junij, dan državnosti
17. avgust, združitev prekmurskih Slovencev z matičnim narodom
15. september, vrnitev Primorske k matični domovini
1. november, dan spomina na mrtve
23. november, dan Rudolfa Maistra
26. december, dan samostojnosti in enotnosti.

Poleg praznikov imamo tudi dela proste dneve, to so velikonočna nedelja in ponedeljek, binkošti, Marijino vnebovzetje, dan reformacije

Ženevske novice izdaja / Editeur:

Združenje ženevskih Slovencev / Association des Slovènes de Genève

Predsednica dr. Eva Dimčovski, Rue de la Prulay 59, CH-1217 Meyrin
Tel. ++ 41 22 782 44 18 fax 41 22 782 44 19
e-mail: slovenijage@hotmail.com

Podpredsednik: Tadej Vengust
e-mail: tadej.vengust@itu.int

Urednica: Irena Sterckx Militarev
Av. de Florissant 37, 1008 Prilly
Tel. ++41 21 625 31 69
e-mail: irena.sterckx@bluewin.ch

TEKOČI RAČUN:

UBS Genève, 433156,29-240 (Association des Slovènes de Genève)